The spiritual punishment in *Documents concerning the history of Iaşi*

Ionela ENE

Le présent article propose la mise en évidence des caractéristiques des châtiments spirituels rencontrés en 619 documents originaux du XVII-ème siècle, rédigés en roumain, trouvés dans « Documents visant l'histoire de la ville de Iaşi », éditée par I. Caproşu.

Mots-clés: documents du XVII-ème siècle, *histoire de la langue roumaine*, *caractéristiques des châtiments spirituels*

Conservative by definition, mainly by its specific structure (diplomatic form); in general, all the old administrative texts are noticeable through a distinguished stylistic organization. Although it respects a certain structure, a certain course in the description of the content, as well as it respects rules that were formed and defined in time; the documents differ according to their author and differ according to the author's social status and his education level. The objective of these documents is shaped, on one hand from the need to mirror some economic, social, political relations, and on the other hand from the need to adapt to the changes that political life from the 17th century is going through.

In this paper we aim at presenting the characteristics of one of the diplomatic forms of *the Documents concerning the history of Iasi*, and that is the spiritual punishment. The study is based on 619 documents from the 17th century that were written in Romanian, and which are in the 1st, 2nd and 3rd volume of *Documents concerning the History of Iasi*, edited by Ioan Caprosu. The studied texts are: selling documents (307), certification documents (72), donation documents (58), testimonial documents (37), tax-relief documents (19), court orders (17), empowerment documents (16), confessional documents (16), exchange documents (14), royal commands (10), documents of confirmation (certification) of a donation or of relief from taxation (9), notification documents (7), documents concerning the land (6), documents of debt payment (5), loan documents (4), leave documents (4), testaments (4), research documents (3), documents concerning the sharing of a fortune (3), wills (2), documents of redemption of some houses (2), mortgage documents (2), 1 buying documents, 1 document of taking into administration of a convent.

A close study of the documents mentioned above proves that they were made after a certain from. The oldest known form from the royal chancellery of Moldova

BDD-A159 © 2012 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:59:42 UTC)

is identified in the act of Roman Muşat from March 30th 1392[1]. Having suffered some changes and completions, this form remained in the Moldavian diplomacy of the interior documents until the middle of the 16th century[2].

In general, the form of the documents looked like the following layout[3]:

Constitutive parts of each document	Parts of which presence depends on the nature of the document
Initial protocol	Invocation → Symbolic → Verbal Intitulation Inscription (address) Greeting formula Preamble
Context	Promulgation Intervention Narration (Exposition) Disposition The penalty→ Material → Spiritual Corroboration
Final protocol (Eschatocol)	Date Closing formula Validation signs → Underwriting → Witnesses → Seal

The punishment, the diplomatic formula that assures the execution of the stipulations of the document, usually contains a promise of reward of that who will respect the document, followed by threats and even punishments, spiritual or material[4], in case that he/she does not respect the document. Specialists in the history of the diplomacy say that the spiritual punishment entered the old Romanian diplomacy from the Byzantine Empire through the Slavonic chancelleries from South of the Danube and it had the role of preserving both a royal decision as well as the ecclesiastical authority[5].

[1]See D.P. Bogdan, *The Slavonic-Romanian Diplomacy* (*Diplomatica slavo-română*), in DIR, *Introduction* (Introducere), II, p. 38. Also, see the facsimiles in DIR, A. XIV, XV, p. 491.

[2]See N. Grămadă, *The Royal chancellery in Moldova until the reign of Constantin Mavrocordat* (*Cancelaria domnească în Moldova pînă la domnia lui Constantin Mavrocordat*), in "Codrul Cosminului", IX, Cernăuţi, 1935, p. 4.

[3]See D.P. Bogdan, *op. cit.*, p. 75.

[4]For the historic of these formulae and for their presence in various documents from Moldova and Walachia, see D.P. Bogdan, *op. cit.*, p. 103.

[5]D.P. Bogdan, *op. cit.*, p. 108-110.

BDD-A159 © 2012 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:59:42 UTC)

Analyzing DII, one may see that the punishments are present in only 81 documents (27 donation documents, 8 tax-relief documents, 7 selling documents, 7 certification documents, 6 documents of royal commands, 5 testimonial documents, 4 empowerment documents, 4 court orders, 3 documents of donation certification/relief from taxation, 2 documents concerning the sharing of a fortune, 2 notification documents, 2 testaments, 2 confessional documents, 1 leave document, 1will).

Most of the times, the spiritual punishments[6] appear in documents that are destined to convents or in documents which have clergymen[7] as the ones who issued them and the spiritual punishments rarely appear in other documents. The presence of the curses was related to a powerful authority which the Ecumenical Patriarchate of Constantinople started to have on institutions from Walachia. In this way, Alexandru Elian thinks that: "Once with the intensification of the ecclesiastic relations with the Ecumenical Patriarchate of Constantinople and in general with the Greek Orient, the visits of the Patriarchs or of the Archbishops do not have as objective only raising alms as they used to do. Their growing authority will determine institutions and the private owners from Walachia to appeal to them in order for them to issue curse books or in order for them to have certain legal assignments"[8].

In general, these formulae have a stereotype like character and contain two parts: the first presents the invocation of God, of the Mother of God, of the 318 Saint Fathers participants of the I Ecumenical Synod, of the 12th Apostles, of all Saints and their involvement in the act of the punishment, and the second part is the "physical punishment". Both parts of the punishment contain elements that come from the cultic discourse. The invocation of the divinity, from the first part of the punishment, respects the well known hierarchic order in the Orthodox cult and the higher the number of the Saints that were called the higher the punishment's power grows[9]: „de să va scula cineva din ficiorii fietecărui ctitor, ori din cei morţi ori din cei vii, ca să gîlcevască şi vor vrea să tragă unii pre alalţi, acela ca să fie neiertat de

[6]The spiritual punishment appears for the first time in Moldova in the act of Iuga from November 28th 1399, given to Braia the boyar. See D.P. Bogdan, *op. cit.*, p. 106.

[7]Although according to the church's canon, only the hierarchs, on the territory of their eparchy, had the right to cast religious curses, however the vaivode, as God's „chosen one", has the privilege to give spiritual punishments which he puts in writing. The spiritual punishments from the official documents assured the durability of his command the authority of the actions.

[8]Alexandru Elian, *Greek and Romanian Elements of Paleography* (*Elemente de paleografie greco-română*), in the volume *Documents concerning the history of Romania. Introduction* (*Documente privind istoria României. Introducere*), vol. I, Bucharest, Academia RPR Publishing House, 1956, p. 367-368.

[9]For other examples of this type, see Doru Radosov, *Book and Society in the North-West of Transilvania* (*Carte şi societate în Nord-Vestul Transilvaniei), (17th – 19th centuries)*, Oradea, Cele Trei Crişuri Publishing House, 1995, p. 224-226, where he talks about a "pyramid like structure" of the curse that is organized on many levels: God-The Father, the Trinity, the Virgin Mary, the Apostles, the Martyrs, the Scholars, the Saint Hierarchs, the Army of Angels, the 318 Saint Fathers from Niceea.

BDD-A159 © 2012 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:59:42 UTC)

Domnul Dumn(e)dzău ce au făcut ceriul şi pomîntul şi de *Preacinstita Maica Sv(i)nţiei Sale Mariia* şi de *patru Evanghelişti* şi de *12 Apostoli* şi să fie blăstămat şi afurisit de *318 Sv(i)nţi Părinţi ce au fostu în cetatea sv(î)ntă, în Necheia*, şi să aibă parte cu Iuda şi cu trecleatul Ariie întru făr(ă) fund" (II, 340/311, 1671)[10], „Iar cine s-ari ispiti a strîca macar cît de puţin acela să fie blăstămat şi lepădat de *Domnul Dumn(e)dzău*, şi de *Pr(e)cista, Maica lui I(su)s H(risto)s*, şi de *12 vrîhovnici Ap(o)s(to)li*, dintru carii sint *4 Evanghelişti* şi de *318 Sv(i)nţi Părinţi ce-au fost în sv(î)nta cetate în Nichei*, şi de *toţi sv(i)nţii*, şi s(ă) fie treclet şi proclet, anathema maranafta, afurisit, şi după moarte trupul lui nepomenit, şi să-i fie pîrîşele lui călugăriţile sv(i)ntei m(ă)n(ă)stiri la înfricat giudeţul Domnului I(su)s H(risto)s" (III, 109/88, 1696), „Iar carii să vor ispiti a strica această danie a noaastră, acela să hie de *Domnul Dumnedzău* şi de *Maica Precistă* blăstămat şi neiértatu şi afurisiţii de *318 Oteţ(i)* şi lăcaşul ca s(ă) fie cu trecletul Arié în véci de véci" (II, 604/534, 1685), „Iar oricine ari hi şi s-ar amesteca a strica daniia noastră, să hie neiertat de *Domnul Dumnădzău* ce au făcut ceriul şi pămîntul" (II, 485/437, 1678). In the documents that were studied it is noticed the high frequency with which Virgin Mary is invoked, a justified fact if it is taken into account the great devoutness of the Romanians towards the Mother of God.

Sometimes, the spiritual punishments are explained by the intervention of the guardian angle of the place to which the donation is made. An example, in this way, is a document issued by vaivode Antonie Ruset, through which St. Nicolas Church from Iaşi is given to Dosoftei, metropolitan bishop, in order for it to be the second metropolitan chair of Moldova. The one that ignores the royal command will have St. Hierarch Nicolas as an "enemy" of "înfricatul giudeţ", Saint that usually, appears in a protective position: „Cine s-ar ispiti a strica macar cît de puţinu, acela să hie neiertatu de Domnul D(u)mnedzău şi de Precinstita Maica Sfinţii Sale Măria si să hie blăstămat şi afurisit de 12 vîrhovnici Apostoli şi de 318 Sf(i)nţi Părinţi săbornici ce-au fost în Nichea, cetate cea sf(î)ntă, şi *să aibă pîrîş înaintea înfricatului giudeţ pre Arhierarhul şi de minuni făcătoriu a lui H(risto)s, Nicolai*, şi să aibă parte cu Iuda şi cu procleatul Aria, în veci" (II, 468/424, 1677). In the spiritual punishments described in the documents it is noticed that the Mother of God or the Saints who are „good mediators"[11] receive „negative attributions", like in all the curses that „«turn backwards» the traditional aspects"[12]. From defenders they become the ones that accuse, the ones that burden the situation of those who are before the Supreme Judgment. The spiritual punishments from the documents are, mostly, signs of some gestures of protection for some donations. This kind of document is issued by bishop Theodosie de Roman who

[10]Because all the examples are from DII, in order to simplify them I gave up this argument at each example. The numbers from the parenthesis indicate, in order, the number of the volume, the number of the document/page and the year in which the document was written.

[11]D.H. Mazilu, *A history of the curse* (*O istorie a blestemului*), Polirom Publishing House, Iaşi, 2001, p. 330.

[12]*Ibidem*.

BDD-A159 © 2012 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:59:42 UTC)

give the Patriarchy from Jerusalem some houses in Iaşi: „Deci, carii dintru fiecare oameni: or domni, or boiari, or arhierei, or dintre ai noştri oameni, sau dintru streini, or cu zapis, or fără zapis, de s-a ispiti a întoarce sau a strîca a noastră danie şi miluire, unii ca aceia să fie bl(ă)stămaţi şi afurisiţi şi neiertaţi de Domnul Dumnedzău şi de toţi sv(i)nţii şi să aibă pîră şi pre săborul svinţilor în cer, la înfricoşeatul şi gromnicul giudeţ a Domnului nostru, a lui I(su)s H(risto)s şi să aibă parte cu Iuda şi blăstămatul Ariie şi de noi păcătoşii încă să ‹nu› fie iertat" (II, 404/371, 1673). Even though the penalty contains an „avalanche" of words of fear, it has a protective role and in a document concerning the relief from taxation issued by the vaivode Antioh Cantemir: „Iar cine s-ari ispiti a strîca macar cît de puţin acela *să fie blăstămat şi lepădat* de Domnul Dumn(e)dzău, şi de Pr(e)cista, Maica lui I(su)s H(risto)s, şi de 12 vrîhovnici Ap(o)s(to)li, dintru carii sint 4 Evanghelişti şi de 318 Sv(i)nţi Părinţi ce-au fost în sv(î)nta cetate în Nichei, şi de toţi sv(i)nţii, şi *s(ă) fie treclet şi proclet, anathema maranafta, afurisit*, *şi după moarte trupul lui nepomenit, şi să-i fie pîrîşele lui călugăriţile sv(i)ntei m(ă)n(ă)stiri la înfricat giudeţul Domnului I(su)s H(risto)s*" (III, 109/88, 1696).

In the second part of the punishment described in the document frequently appear some „hateful figures", like Judas and Arie.Because of the crimes that were committed, they make place between „«parables» that offer models for the «physical» part of the punishment"[13]. The simple evocation of the name sends us to „infernal" consequences and, that is why, the deed does not appear explained in the curse: „să aibă parte cu Iuda şi cu trecleatul Ariie întru făr(ă) fund" (II, 340/311, 1671), „să aibă parte cu Iuda şi cu trecleatul Ariie întru munci, în véci", „să aibă parte cu Iuda şi blăstămatul Ariie şi de noi păcătoşii încă să ‹nu› fie iertat" (II, 404/371, 1673), „Iară cine să va ispiti a strîca, Domnul Nostru, I(su)s H(risto)s, să-l streinédze de mila sa ce vécinică, şi, la direptul şi înfricatul giudeţ, ce va să fie, lăcaşul lui să fie la un loc cu întunecatul şi cu proclétul Arie" (II, 426/388, 1675), „să aibă parte cu procleatul Iuda şi cu trecleatul Aariia întru nesăvrăşit véci" (II, 532/475, 1680). The power of the curse casted on the heretic Arie from the 1st Ecumenical Synod from Niceea (summoned by king Constantin the Great) is amplified by the miracles that followed after the decision of the 318 St Fathers that participated at the Niceean Synod. The importance of the Niceea sentence remained in the Romanian mentality both because of the texts of the cultic discourse[14] as well as because of the iconographic representations[15].

[13]*Ibidem*, p. 375.

[14]See Varlaam, *Cazania*, p. 138-139, where he refers to the anguishing death of the heretic: „În dzua céia ce vrea Arie să cânte liturghie cu patriarhul Alexandru şi cu alţi arhierei, într-acéia noapte să duse patriarhul în beséreca şi întră în oltariul beséreceі şi cu lacrămi să ruga lui Dumnedzău într-acesta chip: de iasite bun Arie şi destoinic de liturghie, să-l cruţi; iar de nu, să nu-l piardză de pre faţa pământului, să nu mai strice creştinii".

[15]See Răzvan Theodorescu, *The Bizantin Empire, the Balkans and the Occident at the beginnings of the Romanian medieval culture (10th – 14th century) (Bizanţ, Balcani, Occident la începuturile culturii medievale româneşti (secolele X-XIV)),* Academia R. S. Romania Printing Press, 1979, p. 310.

BDD-A159 © 2012 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:59:42 UTC)

The spiritual punishments enhance through lexical violence an entire imagery of fear and horror. There can be identified „stages of punishment"[16]: „de să va scula cineva din ficiorii fietecărui ctitor, ori din cei morţi ori din cei vii, ca să gîlcevască şi vor vrea să tragă unii pre alalţi, acela ca *să fie neiertat* de Domnul Dumn(e)dzău ce au făcut ceriul şi pomîntul şi de Preacinstita Maica Sv(i)nţiei Sale Mariia şi de patru Evanghelişti şi de 12 Apostoli şi *să fie blăstămat şi afurisit* de 318 Sv(i)nţi Părinţi ce au fostu în cetatea sv(î)ntă, în Necheia, şi *să aibă parte cu Iuda şi cu trecleatul Ariie întru făr(ă) fund*" (II, 340/311, 1671), „Deci, carii dintru fiecare oameni: or domni, or boiari, or arhierei, or dintre ai noştri oameni, sau dintru streini, or cu zapis, or fără zapis, de s-a ispiti a întoarce sau a strîca a noastră danie şi miluire, unii ca aceia *să fie bl(ă)stămaţi şi afurisiţi şi neiertaţi* de Domnul Dumnedzău şi de toţi sv(i)nţii şi *să aibă pîră şi pre săborul svinţilor în cer, la înfricoşeatul şi gromnicul giudeţ a Domnului nostru, a lui I(su)s H(risto)s* şi *să aibă parte cu Iuda şi blăstămatul Ariie* şi *de noi păcătoşii încă să ‹nu› fie iertat*" (II, 404/371, 1673), „Cine s-ar ispiti a strica macar cît de puţinu, acela *să hie neiertatu* de Domnul D(u)mnedzău şi de Precinstita Maica Sfinţii Sale Măria si *să hie blăstămat şi afurisit* de 12 vîrhovnici Apostoli şi de 318 Sf(i)nţi Părinţi săbornici ce-au fost în Nichea, cetate cea sf(î)ntă, şi *să aibă pîrîş înaintea înfricatului giudeţ pre Arhierarhul şi de minuni făcătoriu a lui H(risto)s, Nicolai*, şi *să aibă parte cu Iuda şi cu procleatul Aria*, în veci" (II, 468/424, 1677). The seriousness of the punishment is amplified by the interdiction to mention the removal from the collective memory or by threatening with the Judgment Day[17] the one who does not respect a document: „Iar cine s-ari ispiti a strîca macar cît de puţin acela să fie blăstămat şi lepădat de Domnul Dumn(e)dzău, şi de Pr(e)cista, Maica lui I(su)s H(risto)s, şi de 12 vrîhovnici Ap(o)s(to)li, dintru carii sint 4 Evanghelişti şi de 318 Sv(i)nţi Părinţi ce-au fost în sv(î)nta cetate în Nichei, şi de toţi sv(i)nţii, şi *s(ă) fie treclet şi proclet*, *anathema*, *maranafta*, *afurisit*, şi *după moarte trupul lui nepomenit*, şi *să-i fie pîrîşele lui călugăriţile sv(i)ntei m(ă)n(ă)stiri la înfricat giudeţul Domnului I(su)s H(risto)s*" (III, 109/88, 1696); „Iară cine se va ispiti a luoa sau a strica tocmeala noastră, acela om *să aibă a da răspuns de păcatele noastre înaintea giudeţului înfricat*" (I, 94/131, 1610); „Iară cine să va ispiti a strîca, Domnul Nostru, I(su)s H(risto)s, *să-l streinédze de mila sa ce vécinică*, şi, *la direptul şi înfricatul giudeţ, ce va să fie, lăcaşul lui să fie la un loc cu întunecatul şi cu proclétul Arie*" (II, 426/388, 1675).

The space that is mentioned most frequently in punishments is „the world beyond", a place of treason and of apostasy: „oricine ar fi să hie trecleat şi procleat

[16]Also see Doru Radosav, *op. cit.*, p. 224-226, where are exemplified the following "ten stages" of the punishment: să fie afurisit", „să fie blestemat", „să fie anatema", „să fie anatema, maranata", „va fi afurisenie de sfinţi", „sub afurisenia Sfintei Troiţe şi a Sfinţilor Părinţi", „să fie orânduit şi pedepsit cu pedeapsă bisericească", „să aibă judeţ înaintea lui Dumnezeu", „să fie afurisit, anatema, procleat, blăstămat", „să n-aibă parte cu Hristos".

[17]The Christians were „familiar" with the Judgment Day thanks to icons and thanks to the cultic discourse and for this reason we believe that to the „înfricatul giudeţ", the curse depended on the capacity to produce fear to those who dared not to respect any kind of document.

BDD-A159 © 2012 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:59:42 UTC)

şi anatima şi blăstămat de 318 Oteţi şi *locul lui de lăcaş să fie cu Arie*" (I, 230/308, după 1633); „de să va scula cineva din ficiorii fietecărui ctitor, ori din cei morţi ori din cei vii, ca să gîlcevască şi vor vrea să tragă unii pre alalţi, acela ca să fie neiertat de Domnul Dumn(e)dzău ce au făcut ceriul şi pomîntul şi de Preacinstita Maica Sv(i)nţiei Sale Mariia şi de patru Evanghelişti şi de 12 Apostoli şi să fie blăstămat şi afurisit de 318 Sv(i)nţi Părinţi ce au fostu în cetatea sv(î)ntă, în Necheia, şi *să aibă parte cu Iuda şi cu trecleatul Ariie întru făr(ă) fund*" (II, 340/311, 1671); „Iară cine să va ispiti a strîca, Domnul Nostru, I(su)s H(risto)s, să-l streinédze de mila sa ce vécinică, şi, la direptul şi înfricatul giudeţ, ce va să fie, *lăcaşul lui să fie la un loc cu întunecatul şi cu proclétul Arie*" (II, 426/388, 1675); „Iar cine se va mai ispiti să mai scornească pîră să fie deajnic Porţii cu 24 de boi şi să fie treclet şi proclet şi anathema şi lepădat de Domnul Dumnedzău şi de Preacurata a lui Maică şi de 318 Oteţi ce sînt în Nicheiu, şi de toţi sfinţii şi *să aibă parte cu Iuda şi cu trecleatul Ariie întru munci*, în véci" (II, 162/145, 1667); „iar carel(e) dintru dînşii, preut sau diiacon, ne va uita pre acela să nu-l ducă Dumn(e)zău Sv(i)nţia Sa la dulceaţa Raiului, ce să-l pogoaré *la amarul <I>adului*" (I, 441/500, 1658).

Beyond the fact that the spiritual punishments are diplomatic formulae, they represent forms of the curse, being understood at the level of the collective mentality both in the offensive dimension as well as in the protective one. The DII study allowed us to notice a „rhetoric of the anathemisation"[18] which governs the curses from the documents; this being related with the religiousness of the community and with the cultic discourse[19]. Also, one may notice that the spiritual punishments bring information concerning the way in which the Romanian society worked in the period reflected in the documents that contain them.

References

Sources

DII[1] = *Documents concerning the history of Iaşi* (*Documente privitoare la istoria oraşului Iaşi*), vol. I, *Interior documents* (*Acte interne*) *(1408-1660)*, printed by Ioan Caproşu and Petronel Zahariuc, Dosoftei Publishing House, Iaşi, 1999

DII[2] = *Documents concerning the history of Iaşi* (*Documente privitoare la istoria oraşului Iaşi*), vol. II, *Interior documents* (*Acte interne*) *(1661-1690)*, printed by Ioan Caproşu, Dosoftei publishing house, Iaşi, 2000

DIII[3] = *Documents concerning the history of Iaşi* (*Documente privitoare la istoria oraşului Iaşi*), vol. III, *Interior documents* (*Acte interne*) *(1691-1725)*, printed by Ioan Caproşu, Dosoftei publishing house, Iaşi, 2000

[18]Doru Radosav, *op.cit.*, p. 335.

[19]The situation can be seen in the writings from the manuscripts or books. For discussions concerning this matter, see Cătălin Rişcuţă, *The curse as a popular mentality reflected in manuscripts from the old Romanian books* (*Blestemul ca mentalitate populară reflectată în însemnările de pe manuscrise de pe cărţile româneşti vechi*), in "Corviniana Acta Musei Corviniensis, III, 1997", p. 227-228.

BDD-A159 © 2012 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:59:42 UTC)

DIR, A = *Documents concerning the history of Romania* (*Documente privind istoria României*), *17th century*, *A. Moldova*, vol. I (1601-1605); vol. II (1606-1610); vol. III (1611-1615); vol. IV (1616-1620); vol. V (1621-1625), Bucharest, Academia Republicii Populare Române Publishing House, 1952-1957

DIR, B = *Documents concerning the history of Romania* (*Documente privind istoria României*), *17th century, B. Ţara Românească*, vol. I (1601-1610), vol. 2 (1611- 1615), vol. 3 (1611-1620), vol. 4 (1621-1625), Bucharest, Academia Republicii Populare Române Publishing House, 1951-1954

DIR, *Introduction* (*Introducere*), II = *Documents concerning the history of Romania. Introduction* (*Documente privind istoria României. Introducere*), vol. II, Academia Republicii Populare Române Publishing House, 1956

Varlaam, *Cazania* = Varlaam, Moldavia's Metropolitan Bishop, *Cazania (1643)*, edition by J. Byck, Fundaţia Regală pentru Literatură şi Artă Publishing House, Bucharest, 1943

Texts

Bogdan, Damian P., *The Slavonic-Romanian Diplomacy from the 14th and 15th century* (*Diplomatica slavo-română din secolele XIV şi XV*), Bucharest, 1938

Elian, Alexandru, *Greek and Romanian Elements of Paleography* (*Elemente de paleografie greco-română*), in the volume *Documents concerning the history of Romania* (*Documente privind istoria României*), Introduction, vol. I, Bucharest, Academia RPR Publishing House, 1956

Grămadă, Nicolae, *The Royal chancellery in Moldova until the reign of Constantin Mavrocordat* (*Cancelaria domnească în Moldova pînă la domnia lui Constantin Mavrocordat*), in „Codrul Cosminului", IX, Cernăuţi, 1935

Mazilu, Dan Horia, *A history of the curse* (*O istorie a blestemului*), Polirom Publishing House, Iaşi, 2001

Papacostea, Şerban, *Romanian Middle Ages. Political realities and the spiritual movement* (*Evul mediu românesc. Realităţi politice şi curente spirituale*), Bucharest, Corint Publishing House, 2001

Pippidi, Andrei, *The political tradition of the Bizantine Empire in Walachia in the 16th-18th century* (*Tradiţia politică bizantină în ţările române în secolele XVI-XVIII*), Bucharest, 1983

Radosav, Doru, *Book and Society in the North-West of Transilvania* (*Carte şi societate în Nord-Vestul Transilvaniei*), (17th – 19th centuries), Oradea, Cele Trei Crişuri Publishing House, 1995

Rişcuţă, Cătălin, *The curse as a popular mentality reflected in manuscripts from the old Romanian books* (*Blestemul ca mentalitate populară reflectată în însemnările de pe manuscrise de pe cărţile româneşti vechi*), in "Corviniana Acta Musei Corviniensis, III, 1997"

Sacerdoţeanu, Aurel, *Introduction to Diplomatics* (*Introducere în diplomatică*), Excerpt from "Hrisovul", the bulletin of the School of Archival Science, I, Bucharest, 1941, p. 60 -76

BDD-A159 © 2012 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:59:42 UTC)

Theodorescu, Răzvan, *The Bizantin Empire, the Balkans and the Occident at the beginnings of the Romanian medieval culture (10th – 14th century*) *Bizanţ, Balcani, Occident la începuturile culturii medievale româneşti (secolele X-XIV)*, Academia R.S. Romania Publishing House, 1979

BDD-A159 © 2012 Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:59:42 UTC)